

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. 3

Εν Αθήναις τῆ 6^η Μαρτίου 1981

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ἐπιστρέφοντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 11888/1981 Ὑμέτερον πρὸς ἡμᾶς ἔγγραφον, μετὰ τῶν προσηρτημένων σχετικῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ, δι' αὐτοῦ, τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, νὰ γνωρίσωμεν τὴν ὡς ἀκολουθῶς ἔχουσαν γνώμην μας:

I. Διὰ τοῦ ἄρθρου 171 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ὡς ἀρχικῶς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ν.δ.353/1941 καὶ ἀκολουθῶς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ν.δ. 652/48, καθιερώθη ἡ ἀρχή, καθ' ἣν, ἡ τοπικὴ ἀρμοδιότης τῶν σύμβουλοιγράφων, ἐξαιρέσει τῶν ἐδρευόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Εἰρηνοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὡς καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπάντων τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια, πρὸ τῆς συστάσεώς των, περιλαμβάνετο εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν, ταυτίζεται μετὰ τὴν τοπικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι διορισμένοι, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι οὗτοι ἐγκύρως συμβολαιογραφοῦν καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔχουν τὴν ἔδραν των.

II. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἥτις ρητέον διετηρήθη ἰσχύουσα ἀνελλιπῶς ἔκτοτε, διεσπάσθη ὑπὸ τοῦ ν.δ.100/1969, ὅπερ, μετὰ τὴν δι' ἄρθρο 1 αὐτοῦ γενομένην

συγχώνευσιν Είρηνοδικείων, διά τας θέσεις συμβολαιογράφων τῶν οὕτω συγχωνευομένων Είρηνοδικείων, ὤρισε, δι' ἄρθρ. 4 παρ.1, ὅτι, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1, δέν θίγονται αἱ εἰς τας ἔδρας καί τας περιφέρειας τῶν συγχωνευομένων Είρηνοδικείων ὑφιστάμεναι θέσεις συμβολαιογράφων, αἵτινες, προστιθέμεναι εἰς τας θέσεις τῶν συμβολαιογράφων τοῦ Είρηνοδικείου εἰς ὃ συνεχωνεύθη ἡ περιφέρεια καί ἡ ἔδρα των, διατηροῦν, εἰς τήν νέαν ταύτην εἰρηνοδικειακήν περιφέρειαν, τήν προτέραν ἔδραν καί περιφέρειαν αὐτῶν. Διά τῆς εἰδικῆς ταύτης διατάξεως, ἥτις, κατ' ἄρθρ. 201 παρ.2 τοῦ ν.δ.1333/73 "περί Κώδικος Συμβολαιογράφων", δέν ἐθίγη διά τῶν ἄρθρ. 2 καί 6 τοῦ νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος, καθωρίσθη, κατὰ παρέκκλισιν τῶν εἰς τήν γενικήν διάταξιν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ.171 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὀριζομένων, ὅτι ἡ πρό τῆς συγχωνεύσεως τῶν Είρηνοδικείων περιφέρεια καί ἔδρα ἐκάστου συμβολαιογράφου διατηρεῖται πλάσματι τοῦ νόμου, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι, καί μετά τήν συγχώνευσιν, παραμένουν ἄθικτοι αἱ τοπικαί ἀρμοδιότητες καί τά δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων, ὡς Είρηνοδικειακή δέ περιφέρεια, διά τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των, νοεῖται, διά τούς συμβολαιογράφους αὐτούς, ἐκείνη τήν ὁποίαν εἶχον πρό τῆς συγχωνεύσεως τῶν Είρηνοδικείων, ἐντός τῆς ὁποίας καί μόνον δικαιοῦνται ἐγκύρως νά συμβολαιογραφοῦν, ἐν ἀντιθέσει πρός τούς συμβολαιογράφους τοῦ ἀπορροφουμένου Είρηνοδικείου, οἵτινες, τοῦ νόμου οὐδέν ὀρίζοντος ὅσον ἀφορᾷ τήν δικαιοδοσίαν των, δικαιοῦνται νομίμως νά συμβολαιογραφοῦν καί εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ ἀπορροφηθέντος Είρηνοδικείου. Οὕτως, ἐντός τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προελθούσης μείζονος Είρηνοδικειακῆς περιφέρειας, δημιουργοῦνται δύο κατηγορίαι συμβολαιογράφων καί καθιδρύεται, βάσει τῆς ὡς εἴρηται διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4 παρ.1 τοῦ ν.δ.100/69, ἄνισος, μεταξύ αὐτῶν, μεταχειρίσις, ἄνευ οὐδενός πρός τοῦτο ἀποχρῶντος λόγου.-

III. Ὅμως, μετά τό ἄρθρ. 154 τοῦ ν.δ.670/1977 "περί Κώδικος Συμβολαιογράφων", διά τοῦ ὁποίου καταργεῖται α)τό προγενέστερον ν.δ.1333/73 "περί Κώδικος Συμβολαιογράφων", πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 175 αὐτοῦ, ἀφορῶντος εἰς τό πρόσωπον τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ συλλόγου

Εφετείων Ἀθηνῶν, Αἰγαίου καὶ Δωδεκανήσου καὶ β) πᾶσα διάταξις, πλὴν α) τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, 2) τῶν διατάξεων τῶν ν.δ. 5325/32 καὶ 5960/33 καὶ 3) τῶν φορολογικοῦ περιεχομένου διατάξεων, ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος ἢ ἀντικειμένη εἰς αὐτό, ἔπαυσε, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἰσχύουσα ἄλλη διάταξις, εἰδικὴ ἢ γενικὴ, ρυθμίζουσα τὰ τῆς τοπικῆς ἀρμοδιότητος τῶν συμβολαιογράφων κατὰ διάφορον τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 4 παρ.1 τοῦ ὡς ἄνω ν.δ. 670/77 ὀριζομένου τρόπου, ἐπομένως καὶ ἡ προπαρατεθεῖσα εἰδικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 4 παρ.1 τοῦ διαληφθέντος ν.δ. 100/69, ἐφ' ὅσον ἡ δι' αὐτῆς διατυπωθεῖσα ἐξαίρεσις ἐκ τῆς καθιερωθείσης, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ἀρχῆς ὅτι ἡ περιφέρεια τοῦ συμβολαιογράφου συμπίπτει μὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Εἰρηνοδικείου, ὅχι μόνον δὲν ἐπανελήφθη εἰς διάταξιν τινὰ τοῦ ὡς ἄνω μεταγενεστέρου Κώδικος Συμβολαιογράφων (ν.δ. 670/77), ὡς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τοῦ προγενεστέρου τοιούτου (ν.δ. 1333/73), ἀλλὰ ρητῶς, κατὰ τ' ἄνωτέρω, κατηργήθη. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοχῇ, ἣν δὲν θεωροῦμεν ἐπικρατεστέραν, ὅτι δὲν προκύπτει ρητὴ κατάργησις ταύτης, ὅπως δὴποτε πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται διάταξις κατηργήθη σιωπηρῶς, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν μεταγενεστέραν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 4 παρ.1 τοῦ προειρημένου ν.δ. 670/77, καθ' ἣν ὁ συμβολαιογράφος ἀσκει τὰ καθήκοντά του εἰς τὴν περιφέρειαν, ἐντός τῆς ὁποίας ἐδρεύει. Ὁ μεταγενέστερος νομοθέτης τῆς διατάξεως ταύτης (ἄρθρ. 4 παρ. 1 ν.δ. 670/77), τελῶν ἐν γνώσει τοῦ προηγουμένου καθεστώτος, οὔτε ἐξαίρεσιν τινὰ εἰσάγει, πλὴν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 4, περὶ ἧς δὲν πρόκειται ἐν προκειμένῳ, οὔτε καὶ διακρίνει τὴν Εἰρηνοδικειακὴν περιφέρειαν εἰς τοιαύτην πρό ἢ μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν Εἰρηνοδικείων, ὡς θὰ ἔπρατε εἰάν ἤθελε μὴ θιγεῖσαν, ἀλλὰ ἰσχύουσαν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 4 παρ.1 τοῦ ν.δ. 100/69, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξε, διὰ τοῦ ἄρθρ. 201 παρ.2, ὁ νομοθέτης τοῦ καταργηθέντος, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ν.δ. 1333/1973 ἐν τῇ συνόλῳ του, πλὴν

τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 175 αὐτοῦ. Ἀντιθέτως, ἐκ τῆς ἐννοίας καί τοῦ περιεχομένου τῆς νεωτέρας ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 670/77, προκύπτει θέλησις τούτου (νομοθέτου) ὅπως ἐνοποιηθῆ ἡ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Εἰρηνοδικείων προελθοῦσα μείζων περιφέρειαι καί τοῦτο, ἐκτός ἄλλων, καί πρὸς ἄρσιν τῆς, διά τῆς ὡς ἄνω μὴ ἰσχυοῦσης πλέον καθ' ἡμᾶς διατάξεως (ἄρθρ. 4 παρ. 1 ν.δ. 100/69) καθιδρυθείσης, ἄνευ ἀποχρῶντος τινός λόγου, ἐνίσου, κατὰ τὰ προειρημένα, μεταχειρίσεως τῶν, διά τῆς αὐτῆς διατάξεως, δημιουργηθεισῶν, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς, δύο κατηγοριῶν συμβολαιογράφων, ἢτοι τῶν συμβολαιογράφων τῶν δικαιουμένων ὅπως συμβολαιογραφοῦν καθ' ὅλην τὴν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Εἰρηνοδικείων προελθοῦσαν μείζονα Εἰρηνοδικειακὴν περιφέρειαν, καί τῶν συμβολαιογράφων τῶν δικαιουμένων ὅπως συμβολαιογραφοῦν μόνον εἰς τὴν στενὴν περιφέρειαν, τὴν ὁποίαν εἶχον πρὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου. -

Ἐν συμπεράσματι, ἡ γνώμη μᾶς εἶναι ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 4 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 100/1969, καταργηθεῖσα ρητῶς, ἄλλως σιωπηρῶς, ἐπέυσεν ἰσχύουσα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ν.δ. 670/1977 "περὶ Κώδικος Συμβολαιογράφων". -

Ὁ γνῶμοδοτῶν

Ἀντείσταγγελεύς Ἀρείου Πάγου

Δημήτριος Καρύμπαλης